

உன் நடையைக் காத்துக்கொள்

தேவபயம் — பிரசங்கி 5:1-7

✦ எதுவும் மாறாத ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை

ஒரு பெரிய, வெற்றிகரமான, வளர்ந்துவரும் திருச்சபை ஏன் உண்மையான சீஷர்களை மிகக் குறைவாகவே உருவாக்குகிறது என்பதை மதிப்பீடு செய்யும்படி ஒரு திருச்சபை வளர்ச்சி ஆலோசகர் ஒருமுறை கேட்கப்பட்டார். அவர் தொடர்ந்து பன்னிரண்டு ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனைகளில் கலந்துகொண்டார், பலருடன் நேர்காணல் செய்தார், மேலும் மூன்று நாட்கள் போதகர் குழுவினருடன் அமர்ந்திருந்தார்.

நிர்வாகக் குழுக் கூட்டத்தில் அவர் அளித்த முடிவு ஏழு வார்த்தைகளில் அடங்கியிருந்தது: 'உங்கள் ஜனங்கள் திருச்சபைக்குச் செல்கிறார்கள், தேவனைச் சந்திக்கவில்லை.'

ஆராதனைகள் இசையிலும், தொழில்நுட்பத்திலும், போதனையிலும் சிறப்பாக இருந்தன.

நிகழ்ச்சிகள் நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

வருகை தரும் எண்ணிக்கை பாராட்டத்தக்கதாக இருந்தது.

ஆனால் சபையில் கிட்டத்தட்ட யாருமே ஜீவனுள்ள தேவனுடன் அண்மையில் ஏற்பட்ட உண்மையான சந்திப்பின் தருணத்தை விவரிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் திருச்சபைக்குச் சென்றிருந்தார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய சமூகத்தில் இருந்திருக்கவில்லை.

பிரசங்கி 5:1-2 இந்தப் புத்தகத்தில் — ஒருவேளை முழு ஞான பாரம்பரியத்திலேயே — மிகவும் நேரடியான, மிகவும்

குறிப்பிட்ட, மிகவும் கலாச்சாரத்திற்கு எதிரான பகுதியாகும். தெய்வீக சந்திப்பு இல்லாத மத நடவடிக்கை என்னும் நோய்க்கு தேவன் தாமே கொடுக்கும் மருந்துச் சீட்டு இதுவாகும்.

பிரசங்கி 5:1-2,

வ1 நீ தேவாலயத்துக்குப் போகும்போது உன் நடையைக் காத்துக்கொள்; மூடர் பலியிடுவதுபோலப் பலியிடுவதைப்பார்க்கிலும் செவிகொடுக்கச் சேர்வதே நலம். தாங்கள் செய்கிறது தீமையென்று அறியாதிருக்கிறார்கள். வ2 தேவசமூகத்தில் நீ துணிகரமாய் உன் வாயினால் பேசாமலும், மனம்பதறி ஒரு வார்த்தையையும் சொல்லாமலும் இரு; தேவன் வானத்திலிருக்கிறார்; நீ பூமியிலிருக்கிறாய், ஆதலால் உன் வார்த்தைகள் சுருக்கமாயிருப்பதாக. வ3 தொல்லையின் திரட்சியினால் சொப்பனம் பிறக்கிறதுபோல, வார்த்தைகளின் திரட்சியினால் மூடனுடைய சத்தம் பிறக்கும்.

நோய் கண்டறியப்படும் இடத்தைக் கவனியுங்கள்.

- பிரசங்கத்தின் மீது அல்ல.
- இசையின் மீது அல்ல.
- கூட்டத்தின் அளவின் மீது அல்ல.

ஆராதனையின் ஒரு வார்த்தை கூட உச்சரிக்கப்படுவதற்கு முன்பே, வாசலுக்கு நேரடியாக பிரசங்கி நம்மை அழைத்துச் செல்கிறார். ஏனெனில் ஒருவர் ஆராதனைக்குள் நுழையும் வழியில் அவரது இருதயத்தில் என்ன நடக்கிறதோ, அதுவே அவர் உள்ளே வந்தபின் என்ன சாத்தியமாகும் என்பதைத் தீர்மானிக்கிறது.

அந்த ஆலோசகர் அறிக்கை அளிப்பதற்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, சாலொமோன் ஏற்கெனவே நோய் கண்டறிதலையும் மருந்தையும் எழுதிவிட்டார். நாம் இதைப் படிப்படியாகச் சென்று பார்ப்போம்.

I. உன் கால்களைக் காத்துக்கொள் — நுழைவதற்கு முந்தைய நிலைப்பாடு.

'Walk prudently' என்பது எபிரெய மொழியிலுள்ள shomor ragleka என்பதன் மொழிபெயர்ப்பாகும், அதன் நேரடிப் பொருள் 'உன் கால்களைக் காத்துக்கொள்' என்பதாகும்.

இது ஒவ்வொரு அடியும் எங்கே விழுகிறது என்பதைக் கவனித்து, வேண்டுமென்றே கவனத்துடன் நடக்கும் ஒருவரின் சித்திரமாகும்.

தேவனுடைய ஆலயத்திற்குள் நுழையும் சூழலில், இது ஒரு கண்ணிவெடி வயலின் வழியாக நடப்பதற்குக் கொடுக்கும் அதே கவனத்தை தேவனுடைய சமூகத்தை அணுகும்போது கொடுக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது.

இது செயலிழக்கச் செய்யும் பயத்தின் மொழி அல்ல, மாறாக விழிப்புணர்வைக் கூர்மையாக்கும் பக்தியின் மொழியாகும்.

சிந்தனையின்றி, ஆயத்தமின்றி, ஜீவனுள்ள தேவனுக்கு முன்பாக நிற்கப் போகிறோம் என்ற சிறிதளவு விழிப்புணர்வும் இல்லாமல் ஆராதனைக்குள் நுழைபவர், ஆராதனை தொடங்குவதற்கு முன்பே முதல் தவறைச் செய்துவிட்டார்.

யாத்திராகமம் 3:4-5,

வ4 நீ தேவனுக்கு ஒரு பொருத்தனைபண்ணிக் கொண்டால், அதைச் செலுத்தத் தாமதியாதே; அவர் மூடரில் பிரியப்படுகிறதில்லை, நீ நேர்ந்துகொண்டதைச் செய். வ5 நீ நேர்ந்துகொண்டதைச்

செய்யாமற்போவதைப்பார்க்கிலும்,
நேர்ந்துகொள்ளாதிருப்பதே நலம்.

மோசேயின் காலணிகள் 'உன் கால்களைக் காத்துக்கொள்' என்பதன் பழைய ஏற்பாட்டு இணையாகும்.

பரிசுத்த தரை வேறுவிதமான அடியெடுத்து வைத்தலைக் கோருகிறது.

அடியே வைக்காமல் இருப்பதல்ல, மாறாக உணர்வுள்ள, பக்தியுள்ள, விழிப்புள்ள அடியெடுத்து வைத்தல்.

எரியும் புதரிலிருந்து பேசிய தேவனே, தமது ஜனங்களின் கூட்டத்தில் இப்பொழுதும் சமுகமாயிருக்கிறார். நாம் இன்னும் சாதாரணமாகிவிட்டோம் என்பதற்காக அந்த தரை குறைவான பரிசுத்தமானதாக மாறிவிடவில்லை.

நம்மில் பெரும்பாலோர் ஒரு கடைக்குள் நுழையும் நுகர்வோரைப் போலவே நமது ஆராதனை இடங்களுக்குள் நுழைகிறோம் — நமக்கு என்ன தேவை என்ற பட்டியலுடனும், ஆராதனை பற்றிய நமது விருப்பங்களுடனும், நாம் போதுமான அளவு பணிவிடை செய்யப்படுகிறோமா என்ற நமது மதிப்பீட்டுடனும். பிரசங்கி நம்மை அரசனுடைய சிங்காசன அறைக்குள் நுழையும் ஊழியர்களாக நுழையும்படி அழைக்கிறார் — நமது முழு கவனத்துடனும், ஆயத்தமான இருதயங்களுடனும், ஏற்கெனவே மூடிய வாயுடனும்.

'உன் கால்களைக் காத்துக்கொள்' என்பதை வேதாகமம் வெறும் கவிதைத் தன்மையான எச்சரிக்கையாக மட்டும் விட்டுவிடவில்லை. தேவனுடைய சொந்த ஆசாரியர்கள்

ஆராதனையின் இருதய நிலைப்பாட்டை விட, அதன் நடைமுறை நுணுக்கங்களை முக்கியமானதாகக் கருதியபோது என்ன நடந்தது என்பதற்கான ஒரு வழக்குப் பாடத்தை அது நமக்குத் தருகிறது.

லேவியராகமம் 10:1-2,

வ1 பின்பு ஆரோனின் குமாரராகிய நாதாபும் அபியூவும் தன்தன் தூபகலசத்தை எடுத்து, அவைகளில் அக்கினியையும் அதின்மேல் தூபவர்க்கத்தையும் போட்டு, கர்த்தர் தங்களுக்குக் கட்டளையிடாத அந்நிய அக்கினியை அவருடைய சந்நிதியில் கொண்டுவந்தார்கள். வ2 அப்பொழுது அக்கினி கர்த்தருடைய சந்நிதியிலிருந்து புறப்பட்டு, அவர்களைப் பட்சித்தது; அவர்கள் கர்த்தருடைய சந்நிதியில் செத்தார்கள்.

நாதாபும் அபியூவும் அஞ்ஞானிகள் அல்ல, ஆனால் அவர்கள் ஆசாரியர்கள் — நியமிக்கப்பட்டு, ஆடையணிந்து, ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்குள்ளேயே நின்று, தேவன் ஆராதனைக்காக நியமித்த அதே தூபகலசங்களை ஏந்தியிருந்தனர்.

அவர்களுடைய பாவம் பரிசாசம் அல்ல. அது ஊழியமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட கவனயீனமாக இருந்தது — 'அந்நிய அக்கினி — அவர் கட்டளையிடாத அக்கினி.'

அவர்கள் தேவனுடைய விதிமுறைகளின்படியல்ல, தங்கள் சொந்த விதிமுறைகளின்படி பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அணுகினர், பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் அருகாமையே அந்த ஸ்தலத்தின் தேவனுக்கான பக்தியென்று கருதி. அது அப்படியல்ல, அது அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் இழக்கச் செய்தது.

அவர்களுடைய கதை பிரசங்கி 5:1-ன் மீதான பழைய ஏற்பாட்டின் மிகக் கடுமையான வர்ணனையாகும், மேலும் இது இந்த வாசல்கள் வழியாக நாம் யாராயினும் எத்தனை சாதாரணமாக நடந்து செல்கிறோம் என்பதை மீண்டும் சீர்செய்ய வேண்டும்.

✦ 'நீ தேவனுடன் சரியாக இருக்கிறாயா?'

1904-ஆம் ஆண்டு வேல்ஸ் மறுமலர்ச்சியின்போது, சில கூட்டங்களில் வாசல்காப்பாளர்கள் ஜனங்கள் இருக்கை எடுப்பதற்கு முன்பே அவர்களை மென்மையாக வாசலில் நிறுத்தி ஒரே ஒரு கேள்வியைக் கேட்பார்கள்.

'நீ தேவனுடன் சரியாக இருக்கிறாயா?' 'உங்களிடம் டிக்கெட் உள்ளதா' என்பதல்ல. 'நீங்கள் இங்கு உறுப்பினரா' என்பதுமல்ல. நீ தேவனுடன் சரியாக இருக்கிறாயா? வரிசையில் நிற்கும் யாரையும் வெட்கப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இது கேட்கப்படவில்லை. shomor ragleka செய்வதைப் போலவே, தானியங்கி, சிந்தனையற்ற நுழைவை இடைமறித்து, அதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் எந்த இடத்தில் நிற்கப் போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றிய பக்தியுள்ள விழிப்புணர்வை — ஒரு கணத்திற்காவது — வைப்பதே இதன் நோக்கமாக இருந்தது.

இன்று காலை வாசலில் எந்த வாசல்காப்பாளரும் அந்தக் கேள்வியை உங்களைக் கேட்கமாட்டார். அதாவது அந்தக் கேள்வி நாம் ஒவ்வொருவராலும், நாம் வரும் ஒவ்வொரு முறையும், உள்ளுக்குள் கேட்கப்பட வேண்டும். உன் கால்களைக் காத்துக்கொள்.

II. கேட்பதற்குக் கிட்டச் சேர்.

மூடர் பலியிடுவதுபோலப் பலியிடுவதைப்பார்க்கிலும் செவிகொடுக்கச் சேர்வதே நலம். தாங்கள் செய்கிறது தீமையென்று அறியாதிருக்கிறார்கள்.

ஆலய சூழலில், 'பலி செலுத்துதல்' என்பது சடங்கு காணிக்கைகளைக் குறித்தது — உள்ளார்ந்த ஈடுபாடு இல்லாமலேயே செய்யக்கூடிய முறையான மத நடவடிக்கைகள்.

பிரசங்கி பலியை ஒரு வகையாக நிராகரிக்கவில்லை. உண்மையான சந்திப்புக்குப் பதிலீடாகச் செலுத்தப்படும் பலியையே அவர் நிராகரிக்கிறார்.

எபிரெய் பாரம்பரியத்தில் 'கேட்டல்' (shama) என்பது காதால் கேட்பதைவிட மிக அதிகமான ஒன்றைக் குறிக்கிறது.

Shama என்றால் முழு கவனத்துடன் கேட்பது, மனதிலும் சித்தத்திலும் ஏற்றுக்கொள்வது, நீங்கள் புரிந்துகொண்டதைக் கீழ்ப்படிவது என்று பொருள்.

கேட்பதற்குக் கிட்டச் சேர்வது என்பது, நீங்கள் அங்கு சந்திப்பதன் மூலம் மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் தேவனுடைய சமூகத்திற்கு வருவதாகும்.

1 சாமுவேல் 15:22,

அதற்குச் சாமுவேல்: கர்த்தருடைய சத்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறதைப் பார்க்கிலும், சர்வாங்க தகனங்களும் பலிகளும் கர்த்தருக்குப் பிரியமாயிருக்குமோ? பலியைப்பார்க்கிலும் கீழ்ப்படிதலும், ஆட்டுக்கடாக்களின் நிணத்தைப்பார்க்கிலும் செவிகொடுத்தலும் உத்தமம்.

சவுலுக்கு சாமுவேல் அளித்த கண்டனம், பிரசங்கி 5:1-ன் தீர்க்கதரிசன இணையாகும்.

தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியாத இருதயம் கொண்ட ஒருவரின் மத சடங்கு செயல்பாட்டில் தேவன் மகிழ்ச்சி கொள்வதில்லை. உண்மையான கீழ்ப்படிதலின்றி நடக்கும் மூடர்களின் பலி, ஆராதனை அல்ல. அது வெறும் சத்தம்.

ஏசாயா 29:13,

இந்த ஜனங்கள் தங்கள் வாயினால் என்னிடத்தில் சேர்ந்து, தங்கள் உதடுகளினால் என்னைக் கனம்பண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் இருதயமோ எனக்குத் தூரமாய் விலகியிருக்கிறது; அவர்கள் எனக்குப் பயப்படுகிற பயம் மனுஷராலே போதிக்கப்பட்ட கற்பனையாயிருக்கிறது.

தீர்க்கதரிசன இலக்கியத்தில் 'மூடர்களின் பலி' பற்றிய மிகத் துல்லியமான விவரிப்பு ஏசாயாவின் இந்தக் குற்றச்சாட்டாகும்.

- உதடுகள் கிட்டமாய்.
- இருதயம் தூரமாய்.

இதுவே பிரசங்கி 5:1 கண்டறியும் நோயாகும், மேலும் மத்தேயு 15:8-ல் இயேசு ஏசாயாவை மேற்கோள் காட்டி இதனை விளக்குகிறார்.

பிரசங்கி, தீர்க்கதரிசி, தேவகுமாரன் ஆகியோர் முழுமையான ஒப்புதலில் உள்ளனர்: மத நிகழ்ச்சிகளால் தேவன் கவரப்படுவதில்லை.

தங்கள் உண்மையான இருதயங்களைத் தம்மிடம் கொண்டுவருகிறவர்களிடம் தேவன் சமுகமாயிருக்கிறார்.

யோவான் 4:23-24,

வ23 உண்மையாய்த் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் பிதாவை ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுது கொள்ளுங்காலம் வரும், அது இப்பொழுதே வந்திருக்கிறது; தம்மைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களாயிருக்கும்படி பிதாவானவர் விரும்புகிறார். வ24 தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார், அவரைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியோடும் உண்மையோடும் அவரைத் தொழுதுகொள்ளவேண்டும் என்றார்.

ஆராதனைக்கான சரியான மலை — கெரிசீமா அல்லது எருசலேமா — என்று வாதிட விரும்பிய ஒரு ஸ்திரீயிடம் இயேசு இதைச் சொன்னார்.

அவர் அவளை முழுமையாக மறு திசைப்படுத்தினார். பிதா முதன்மையாக உங்கள் இருப்பிடத்தையோ, உங்கள் ஆராதனை முறையையோ, உங்கள் சபை பிரிவையோ கணக்கெடுத்துப் பார்ப்பவர் அல்ல.

புவியியலையும் நிகழ்ச்சித் தன்மையையும் அல்ல, ஆவியையும் சத்தியத்தையும் தம்மிடம் கொண்டுவரும் ஆராதனையாளர்களை அவர் தீவிரமாக, தனிப்பட்ட முறையில் தேடுகிறார்.

'கேட்பதற்குக் கிட்டச் சேர்' மற்றும் 'ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுதுகொள்ளுதல்' என்பது இரண்டு ஏற்பாடுகளிலும் உள்ள ஒரே போதனையாகும்.

✦ அறையில் இருந்த மிக உரத்த குரல்

ஒரு போதகர் ஒருமுறை ஒரு ஜெப கூட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார், அதில் ஒருவர் எப்போதும் கடைசியாக, எப்போதும் மிக நீளமாக, எப்போதும் மிக உரக்க ஜெபிப்பார் — சத்தமும் நீளமும் ஏதோ ஆவிக்குரிய அதிகாரத்தின் வடிவம் என்பதுபோல.

பல மாதங்களுக்குப் பிறகு, பொது ஜெபத்தில் ஒரு வாக்கியத்திற்கு மேல் அரிதாகவே பேசும் ஒரு அமைதியான சபை உறுப்பினர், ஒரு விதவை, எது ஒரு ஜெபத்தை வல்லமையுள்ளதாக ஆக்குகிறது என்று கருதுகிறார் எனக் கேட்கப்பட்டார். அவர் எளிதாகச் சொன்னார், 'நான் அறையால் கேட்கப்பட முயற்சிப்பதை நிறுத்திவிட்டேன். நான் தேவனால் மட்டுமே கேட்கப்பட விரும்புகிறேன்.'

மூடர்களின் பலிக்கும் கேட்பதற்குக் கிட்டச் சேர்வதற்கும் இடையேயான வேறுபாடு அதுவே. ஒன்று தன்னைச் சுற்றியுள்ள ஜனங்களை எப்படி எட்டுகிறது என்பதன் மூலம் தன்னை அளக்கிறது. மற்றொன்று அது பரலோகத்தை எட்டியதா என்பதன் மூலம் மட்டுமே தன்னை அளக்கிறது.

III. உன் வார்த்தைகள் சுருக்கமாயிருப்பதாக — மவுனத்தின் தியாலஜி.

பிரசங்கி 5:2-3,

வ2 தேவசமூகத்தில் நீ துணிகரமாய் உன் வாயினால் பேசாமலும், மனம்பதறி ஒரு வார்த்தையையும் சொல்லாமலும் இரு; தேவன் வானத்திலிருக்கிறார்; நீ பூமியிலிருக்கிறாய், ஆதலால் உன் வார்த்தைகள் சுருக்கமாயிருப்பதாக. வ3 தொல்லையின் திரட்சியினால் சொப்பனம் பிறக்கிறதுபோல, வார்த்தைகளின் திரட்சியினால் மூடனுடைய சத்தம் பிறக்கும்.

'தேவன் வானத்திலிருக்கிறார், நீ பூமியிலிருக்கிறாய்; ஆதலால், உன் வார்த்தைகள் சுருக்கமாயிருப்பதாக.'

இந்த ஒரே வாக்கியம் ஜெபத்தின் நடைமுறைக்கான மிக முக்கியமான தேவையியல் உண்மையைக் கொண்டுள்ளது.

தேவனுக்கும் அவரிடம் பேசும் மனுஷனுக்கும் இடையேயான எல்லையற்ற ஏற்றத்தாழ்வு.

தேவன் வானத்திலிருக்கிறார் — சர்வஞானியாயும், சர்வவல்லவராயும், நித்தியராயும், இருக்கின்ற யாவற்றுக்கும் மூலகாரணராயும் இருக்கிறார்.

நீங்கள் பூமியிலிருக்கிறீர்கள் — வரம்புள்ளவராய், பெரும்பாலான காரியங்களை அறியாதவராய், நீங்கள் விளித்துக்கொள்ளும் தேவனை ஒவ்வொரு சுவாசத்திற்கும் சார்ந்திருக்கிறவராய். இந்த ஏற்றத்தாழ்வைக் கருத்தில் கொள்கையில், அதிகமான, அவசரமான, கவனம் சிதறிய பேச்சுடன் தேவனை அணுகுவது என்றால் என்ன அர்த்தம்?

சங்கீதம் 46:10,

நீங்கள் அமர்ந்திருந்து, நானே தேவனென்று அறிந்துகொள்ளுங்கள்; ஜாதிகளுக்குள்ளே உயர்ந்திருப்பேன், பூமியிலே உயர்ந்திருப்பேன்.

சங்கீதம் 46:10-ல் உள்ள 'அமர்ந்திரு' என்ற கட்டளை செயலின்மைக்கான அறிவுரை அல்ல.

எபிரெய மொழியில் raphah என்பதற்கு விட்டுவிடுதல், விடுவித்தல், போராடுவதை நிறுத்துதல் என்று பொருள்.

தேவனை அறிவதற்கு வழிநடத்தும் 'அமைதி' என்பது மனித சத்தத்தின் நிறுத்தமாகும், தேவனுடைய குரலைக் கேட்க முடியும்படி உள் மனசாட்சியை வேண்டுமென்றே அமைதிப்படுத்துதலாகும்.

தேவன் சொல்வதற்கு ஏதுமில்லாததால் மவுனமாயிருக்கவில்லை. நமது அனுபவத்தில் அவர் மவுனமாயிருக்கிறார், ஏனெனில் நாம் கிடைக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு இடத்தையும் நமது சொந்தக் குரலால் நிரப்பிவிட்டோம். பிரசங்கி 5:2 பரிந்துரைக்கும் 'சுருக்கமான வார்த்தைகள்' தொடர்பு இல்லாமையல்ல, மாறாக தேவனுடைய தொடர்பை பெற்றுக்கொள்ள இடமளிக்கும் விசாலமாகும். பெரும்பாலான மக்களின் வாழ்க்கையில் ஆவிக்குரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தருணங்கள் சொல்லாற்றல் மிக்க ஜெபத்தின் தருணங்கள் அல்ல. அவை தேவனுக்கு முன்பாக ஆழ்ந்த மவுனத்தின் தருணங்களாகும்.

மத்தேயு 6:7-8,

வ7 அன்றியும் நீங்கள் ஜெபம்பண்ணும்போது, அஞ்ஞானிகளைப்போல வீண் வார்த்தைகளை அலப்பாதேயுங்கள்; அவர்கள், அதிக வசனிப்பினால் தங்கள் ஜெபம் கேட்கப்படுமென்று நினைக்கிறார்கள். வ8 அவர்களைப்போல நீங்கள் செய்யாதிருங்கள்; உங்கள் பிதாவை நோக்கி நீங்கள் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதற்கு முன்னமே உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார்.

இயேசு நீண்ட ஜெபத்தைக் கண்டிக்கவில்லை. வேறு இடங்களில் அவர் இரவு முழுவதும் ஜெபித்தார்.

'அதிக வார்த்தைகளுக்குப்' பின்னால் உள்ள எண்ணத்தையே அவர் கண்டிக்கிறார் — ஒரு தேவனை கவனிக்கும்படி பேசி வற்புறுத்த

வேண்டும், கேட்கும்படி வற்புறுத்த வேண்டும், வெறும் வாய்ச்சொல் அளவினால் தளர்த்த வேண்டும் என்ற அஞ்ஞானிகளின் நம்பிக்கை.

பிரசங்கி 5:2 அந்த நம்பிக்கையை, அது ஒரு சுவிசேஷ போதனையாக மாறுவதற்கு மூன்று வசனங்களுக்கு முன்பே உடைத்துவிடுகிறது: தேவன் வானத்திலிருக்கிறார்; அவர் ஏற்கெனவே அறிவார்; ஆகையால் உன் வார்த்தைகள் சுருக்கமாயிருப்பதாக.

ஒரு ஜெபத்தின் நீளம் ஒருபோதும் அதன் வல்லமையின் அளவாக இருந்ததில்லை. அதன் நேர்மையே அந்த அளவாகும்.

✦ அறையில் இருந்த மிகச் சிறிய ஜெபம்

லூக்கா 18-ல், இரண்டு பேர் ஆலயத்திற்கு ஜெபிக்கச் செல்கிறார்கள்.

ஒருவர் தன் சொந்த உபவாசம் மற்றும் தசம பாகம் பற்றி நீண்ட, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, தேவையியல் ரீதியாகச் சரியான உரையை வழங்குகிறார்.

மற்றவர் ஆறே வார்த்தைகளில் முடித்துவிடுகிறார்: 'தேவனே, பாவியாகிய என்மேல் இரக்கமாயிரும்.'

இருவரில் ஒருவர் மட்டுமே நீதிமானாக்கப்பட்டவராகத் தன் வீட்டிற்குச் சென்றார் என்று இயேசு சொல்கிறார் — அது நீண்ட ஜெபம் செய்தவர் அல்ல.

சுருக்கமான வார்த்தைகள் ஆவிக்குரிய தன்மையின் குறைபாடு அல்ல. சில நேரங்களில் அவை ஒருவர் நிகழ்ச்சிக் காட்சியை நிறுத்திவிட்டு, உண்மையாகவே ஜெபிக்கத் தொடங்கிவிட்டார் என்பதற்கான தெளிவான அடையாளமாகும்.

IV. ஆவிக்குரிய உண்மைத்தன்மை.

பிரசங்கி 5:4-6,

வ4 நீ தேவனுக்கு ஒரு பொருத்தனை பண்ணிக் கொண்டால், அதைச் செலுத்தத் தாமதியாதே; அவர் மூடரில் பிரியப்படுகிறதில்லை, நீ நேர்ந்து கொண்டதைச் செய். வ5 நீ நேர்ந்துகொண்டதைச் செய்யாமற் போவதைப்பார்க்கிலும், நேர்ந்துகொள்ளாதிருப்பதே நலம். வ6 உன் மாம்சத்தைப் பாவத்துக்குள்ளாக்க உன் வாய்க்கு இடங்கொடாதே; அது புத்திபிசகினால் செய்தது என்று தூதனுக்குமுன் சொல்லாதே, தேவன் உன் வார்த்தைகளினாலே கோபங்கொண்டு, உன் கைகளின் கிரியையை அழிப்பானேன்?

பொருத்தனைகள் குறித்த பிரசங்கியின் போதனை, இந்த அதிகாரத்தில் மிகவும் நடைமுறைத் தன்மையுடையதாகவும், மிகவும் ஆவிக்குரிய கடுமையானதாகவும் ஒரே நேரத்தில் இருக்கிறது.

தேவனுக்கு அளிக்கும் பொருத்தனை என்பது சுய முன்னேற்ற இலக்கோ, புத்தாண்டு தீர்மானமோ அல்ல. அது பிரபஞ்சத்தின் ஆண்டவருடன் செய்யப்படும் ஒரு சட்டப்பூர்வ ஒப்பந்தமாகும்.

'கர்த்தாவே, நீர் என் பிள்ளையைக் குணமாக்கினால், நான்...'; 'தேவனே, நீர் எனக்கு இந்த வேலையைத் தந்தால், நான்...' — இவை பொருத்தனைகள். இன்றைய கிறிஸ்தவ பொருத்தனை செய்தலின் கலாச்சார சாதாரணத்தன்மையையே பிரசங்கி நேரடியாக எடுத்துரைக்கிறார்.

குணமாதல் வரும்போது, வேலை வரும்போது, உடனடி நெருக்கடி கடந்துவிடும்போது பொருத்தனை மௌனமாக

ஒதுக்கப்படும்போது, ஆவிக்குரிய ரீதியாக ஏதோ கடுமையானது நடந்துவிட்டது.

வாய் மாம்சத்தைப் பாவத்துக்குள்ளாக்கியிருக்கிறது (5:6), நமது கைகளின் கிரியையும் பாதிக்கப்படலாம்.

எண்ணாகமம் 30:2,

ஒருவன் கர்த்தருக்கு யாதொரு பொருத்தனை பண்ணினாலும், அல்லது யாதொரு காரியத்தைச் செய்யும்படி ஆணையிட்டுத் தன் ஆத்துமாவை நிபந்தனைக்குட்படுத்திக்கொண்டாலும், அவன் சொல்தவறாமல் தன் வாயிலிருந்து புறப்பட்ட வாக்கின்படியெல்லாம் செய்யக்கடவன்.

மத்தேயு 5:37,

உள்ளதை உள்ளதென்றும், இல்லதை இல்லதென்றும் சொல்லுங்கள்; இதற்கு மிஞ்சினது தீமையினால் உண்டாயிருக்கும்.

மலைப் பிரசங்கத்தில் இயேசு அளிக்கும் போதனை, பிரசங்கி 5:4-6-ன் புதிய ஏற்பாட்டுச் சுருக்கமாகும்.

நிறைவேற்றப்படாத பொருத்தனைகளின் பிரச்சினைக்கான எளிய தீர்வு, முதலிலேயே அவற்றை செய்யாமலிருப்பதாகும்.

நீங்கள் காப்பாற்றப்போகும் ஒரு 'ஆம்' என்பது, நீங்கள் காப்பாற்றப்போகாத மத மொழியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பொருத்தனையை விட மேலானது.

முறியடிக்கப்பட்ட பொருத்தனைக்கான கிருபை — அறிக்கையும் மீட்டெடுப்பும்

தனியே படித்தால், பிரசங்கி 5:4-6 பயமுறுத்துவதாக இருக்கிறது, அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த அறையில் உள்ள கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொருவருக்கும், அவரவர் வரலாற்றில் எங்கோ, நிறைவேற்றப்படாத ஒரு பொருத்தனை உள்ளது — ஒரு பலிபீடத்தில், மருத்துவமனை காத்திருப்பு அறையில், புத்தாண்டு விழிப்பு ஆராதனையில், ஒரு நெருக்கடியின் நடுவில் செய்யப்பட்ட ஒரு வாக்குறுதி, பின்பு நெருக்கடி கடந்துவிட்டவுடன் மௌனமாக ஒதுக்கப்பட்டது.

பிரசங்கி 5 இந்த விஷயத்தில் கடைசி வார்த்தையாக இருந்தால், நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் நேர்மையான பதில் நம்பிக்கையின்மையாக இருக்கும். அது கடைசி வார்த்தை அல்ல.

நாம் பிரசங்கியின் எச்சரிக்கையின் கீழ் மட்டும் நிற்கவில்லை.

நாம் சிலுவையின் இந்தப் பக்கத்தில், ஒரு புதிய உடன்படிக்கையில் நிற்கிறோம், அங்கு இயேசுவின் இரத்தம் சரியாக இந்த வகையான தோல்விக்காக சிந்தப்பட்டது — நேர்மையாக பெயரிடப்பட்டு, அதற்கு ஏற்கெனவே ஏற்பாடு செய்துள்ள ஒரு தேவனிடம் கொண்டு வரப்பட்டது.

இது பிரசங்கி 5-ல் உள்ள ஓட்டையல்ல.

பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ் எழுதிய பிரசங்கியால் அப்போது முழுமையாகச் சொல்ல முடியாத மீதிக் கதையாகும் இது.

முறியடிக்கப்பட்ட பொருத்தனையின் தீவிரத்தை பிரசங்கி சரியாகவே கண்டறிகிறார்.

தமக்குச் சொந்தமானவர்களுக்காக தேவன் ஏற்கெனவே அதைப் பற்றி என்ன செய்திருக்கிறார் என்பதை புதிய ஏற்பாடு வெளிப்படுத்துகிறது.

1 யோவான் 1:9,

நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்.

இந்த வசனம் என்ன சொல்லவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள். 'நாம் நமது பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்தால்' என்றோ, 'நாம் வாக்குறுதியளித்ததை இறுதியில் நிறைவேற்றினால்' என்றோ, 'மன்னிக்கப்பட்டதாக உணரும் அளவுக்கு நம்மை நாமே தண்டித்துக்கொண்டால்' என்றோ இது சொல்லவில்லை.

இது சொல்கிறது: நாம் அறிக்கையிட்டால்.

முறியடிக்கப்பட்ட பொருத்தனைக்குப் பின் தேவனிடம் திரும்பும் வழி செயல்திறன் அல்ல. அது நேர்மையாகும். அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவர் — கருணையுள்ளவர் மட்டுமல்ல, மன்னிப்பதில் நீதியுள்ளவரும் ஆவார், ஏனெனில் அந்த மன்னிப்பு ஏற்கெனவே சிலுவையில் முழுமையாக விலைக்கிரயம் செலுத்தப்பட்டதாகும்.

பொருத்தனையைக் காப்பாற்றத் தவறிய ஒரு புதிய உடன்படிக்கை விசுவாசி, ஒரு பழைய கடனைச் செலுத்தும் வழியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியதில்லை. அதை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அது மன்னிக்கப்படும்படி விடவேண்டும்.

சங்கீதம் 51:1-3,

வ1 தேவனே, உமது கிருபையின்படி எனக்கு இரங்கும், உமது மிகுந்த இரக்கங்களின்படி என் மீறுதல்கள் நீங்க என்னைச் சுத்திகரியும். வ2 என் அக்கிரமம் நீங்க என்னை முற்றிலும் கழிவி, என் பாவமற என்னைச் சுத்திகரியும். வ3 என் மீறுதல்களை நான் அறிந்திருக்கிறேன்; என்

பாவம் எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக நிற்கிறது. வ10 தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும், நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே புதுப்பியும். வ12 உமது இரட்சணியத்தின் சந்தோஷத்தைத் திரும்பவும் எனக்குத் தந்து, உற்சாகமான ஆவி என்னைத் தாங்கும்படி செய்யும். வ17 தேவனுக்கேற்கும் பலிகள் நொறுங்குண்ட ஆவிதான்; தேவனே, நொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இருதயத்தை நீர் புறக்கணியீர்.

தாவீது இந்த சங்கீதத்தை உடன்படிக்கைக்கு வெளியே இருக்கும் ஒரு மனுஷனாக எழுதவில்லை. தான் கற்பனை செய்யக்கூடிய மிகக் கடுமையான வழியில் உண்மைத்தன்மையை முறித்த பின்பு, தேவனுடைய சொந்த இருதயத்தின்படி இருந்த மனுஷனாக அதை எழுதினார்.

அவர் விளைவுகளை மறுபேச்சு நடத்தவோ, தான் செய்ததைக் குறைத்து மதிப்பிடவோ முயலவில்லை.

வெறும் சட்ட ரீதியான அர்த்தத்தில் மன்னிக்கப்படுவதை மட்டுமல்ல, தான் இழந்த சந்தோஷம், பயன்பாடு, நெருக்கம் ஆகியவற்றுக்குள் மீண்டும் கொண்டுவரப்படுவதை அவர் கேட்டார்.

தான் காப்பாற்றாத ஒரு பொருத்தனையின் பாரத்தைச் சுமக்கும் ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் உள்ள முறை அதுவே. மன்னிப்பு மட்டுமல்ல, மீட்டெடுப்பே தேவன் அளிப்பது.

2 கொரிந்தியர் 7:10,

தேவனுக்கேற்ற துக்கம் பின்பு மனஸ்தாபப்படுகிறதற்கு
இடமில்லாமல் இரட்சிப்புக் கேதுவான

மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது; லௌகிக துக்கமோ மரணத்தை உண்டாக்குகிறது.

நிறைவேற்றப்படாத பொருத்தனையின் குற்ற உணர்வுக்கு மிகவும் வேறுபட்ட இரண்டு பதில்கள் உள்ளன.

லௌகிக துக்கம் உள்முகமாகத் திரும்புகிறது: அது ஒளிந்துகொள்கிறது, சாக்குப்போக்குகளைச் சொல்கிறது, பொருத்தனை ஏற்கெனவே முறிந்துவிட்டதால் அதை தேவனிடம் கொண்டுவருவதில் எந்தப் பயனும் இல்லை என்று முடிவெடுக்கிறது, மேலும் ஒருவரை குணப்படுத்தக்கூடிய அதே சமூகத்திலிருந்து அவரை விலக்கி வைக்கும் வெட்கமாக மெல்ல மெல்ல கடினமாகிறது.

தேவனுக்கேற்ற துக்கம் தேவனை நோக்கித் திரும்புகிறது: அது தோல்வியை நேர்மையாக, சாக்குப்போக்கின்றி பெயரிடுகிறது, தேவனிடமிருந்து விலகிச் செல்வதற்குப் பதிலாக அவரை நோக்கி நகர்கிறது.

ஒரு வகை துக்கம் மரணத்தை உருவாக்குகிறது — மெதுவான ஆவிக்குரிய பின்வாங்குதல்.

மற்றொன்று ஒருபோதும் வருந்தத்தக்கதாக இல்லாத மனந்திரும்புதலை உருவாக்குகிறது, ஏனெனில் அது எங்கோ ஒரு இடத்திற்கு — தேவனுடன் மீண்டும் ஐக்கியத்திற்கு — வழிநடத்துகிறது.

நீதிமொழிகள் 28:13,

தன் பாவங்களை மறைக்கிறவன் வாழ்வடையமாட்டான்; அவைகளை அறிக்கை செய்து விட்டுவிடுகிறவனோ இரக்கம் பெறுவான்.

வேதாகமத்தில் உள்ள முறை எப்போதுமே அறிக்கையிட்டு விட்டுவிடுதலே — அறிக்கையிடாமல் தொடர்ந்து தொடர்வதோ, விட்டுவிடாமல் இருப்பதோ அல்ல.

ஒரு பொருத்தனையை இன்னும் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் காப்பாற்ற முடியுமானால், அறிக்கை இயல்பாகவே கடமையாக அல்ல, ஆராதனையின் செயலாக அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வழிநடத்தும்.

ஆனால் சில பொருத்தனைகள் அவற்றின் அசல் வடிவத்தில் உண்மையிலேயே நிறைவேற்ற முடியாதவை — சூழ்நிலை கடந்துவிட்டது, அந்த மனுஷன் இறந்துவிட்டார், அந்தத் தருணத்தை மீண்டும் உருவாக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில், பாவத்தை விட்டுவிடுதல் என்பது பொருத்தனை ஒருபோதும் முக்கியமானதாக இருக்கவில்லை என்று நடிப்பதல்ல; அதை நேர்மையாக தேவனிடம் கொண்டு வந்து, அவருடைய மன்னிப்பைப் பெற்று, கடந்த காலத்தின் ஒரு வாக்குறுதியால் அமைதியாகச் சுமையாகச் சுமப்பதற்குப் பதிலாக, இப்பொழுது, இந்தக் காலகட்டத்தில், அவரைக் கனப்படுத்த சரியான வழியைக் காண்பிக்குமாறு அவரிடம் கேட்பதாகும்.

எபிரெயர் 4:15-16,

வ15 நம்முடைய பலவீனங்களைக்குறித்துப் பரிதபிக்கக்கூடாத பிரதான ஆசாரியர் நமக்கிராமல், எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டும், பாவமில்லாதவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரே நமக்குருக்கிறார். வ16 ஆதலால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யுங்கிருபையை அடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக்கடவோம்.

பிரசங்கி 5:1 அப்போது முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாத பெரிய இரகசியம் இதோ இருக்கிறது.

காக்கப்பட்ட கால்களுடனும், பக்தியுள்ள மவுனத்துடனும் அணுகும்படி நமக்குச் சொல்லப்பட்ட அதே சிங்காசனம், கிறிஸ்துவுக்குள் — சாதாரணமாக அல்ல, கவனயீனமாக அல்ல, ஆனால் தைரியமாக, நமது தோல்வி நம்மை தகுதியற்றவர்களாக்கிவிட்டது என்ற பயமின்றி — நாம் தைரியமாக அணுகும்படி அழைக்கப்படும் கிருபையின் சிங்காசனமும் ஆகும்.

பக்தியும் தன்னம்பிக்கையும் புதிய உடன்படிக்கையில் எதிரெதிரானவை அல்ல. அவை சிலுவையில் சந்திக்கின்றன.

நமது மகா பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசு, இந்த அறையில் உள்ள ஒவ்வொரு நிறைவேற்றப்படாத பொருத்தனையின் பாரத்தையும் ஏற்கெனவே அறிவார், மேலும் அதை மறைத்துவைப்பதையல்ல, அறிக்கையிடுவதையே அவர் அழைக்கிறார்.

நீங்கள் ஒருபோதும் தேவனிடம் கொண்டுவராத ஒரு பொருத்தனை — ஏக்கத்தில் செய்யப்பட்டு, வசதியில் கைவிடப்பட்ட ஒரு வாக்குறுதி — உங்கள் வரலாற்றில் இருந்தால், திரும்பிச் செல்லும் வழி இதோ:

- தேவனுக்கு முன்பாக அதை நேர்மையாகப் பெயரிடுங்கள். தெளிவற்று அல்ல, பொதுவாக அல்ல, ஆனால் குறிப்பாக நீங்கள் என்ன வாக்குறுதி அளித்தீர்கள், எப்போது அதைக் காப்பாற்றுவதை நிறுத்தினீர்கள் என்பதை.
- 1 யோவான் 1:9-ன் அதிகாரத்தின்படி, விசுவாசத்தால் அவருடைய மன்னிப்பைப் பெறுங்கள் — மன்னிக்கப்பட்டதாக நீங்கள் உணரும் வரை காத்திருக்காதீர்கள்.

- பொருத்தனையை இன்னும் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் காப்பாற்ற முடியுமானால், கடன் திருப்பிச் செலுத்துதலாக அல்ல, ஆராதனையாக இப்போதே அதைக் காப்பாற்றுங்கள்.
- அதன் அசல் வடிவத்தில் காப்பாற்ற முடியாவிட்டால், இன்று முதல் நேர்மையுடன் முன்னோக்கிச் செல்வது எப்படி என்று தேவன் உங்களுக்குக் காண்பிக்குமாறு கேளுங்கள், மேலும் அவர் ஏற்கெனவே மன்னித்துவிட்ட ஒன்றுக்காக மௌன குற்ற உணர்வைச் சுமப்பதை மறுத்துவிடுங்கள்.

ரோமர் 8:1,

ஆனபடியால், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குட்பட்ட
வர்களாயிருந்து, மாம்சத்தின்படி நடவாமல்
ஆவியின்படியே நடக்கிறவர்களுக்கு
ஆக்கினைத்தீர்ப்பில்லை.

பொருத்தனை செய்து ஒன்றும் செலுத்தாத மூடர்களில் தேவன் மகிழ்ச்சி கொள்வதில்லை என்று பிரசங்கி 5 நமக்கு சரியாகவே சொல்கிறது.

அறிக்கையிட்டு வீட்டிற்கு வரும் தேவனுடைய பிள்ளை, நிராகரிப்பையல்ல, மீட்டெடுப்பையே சந்திக்கிறார் என்பதை சுவிசேஷம் அதே அளவு உண்மையாகச் சொல்கிறது.

நீங்கள் பொருத்தனை செய்வதற்கு முன்பே அவற்றைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள். ஏற்கெனவே ஒன்றை முறித்திருந்தால், எபிரெயர் 4 உங்களை தைரியமாக அணுகும்படி சொல்லும் அந்த கிருபாசனத்திலிருந்து சாத்தான் பிரசங்கி 5-ஐப் பயன்படுத்தி உங்களைத் தடுக்க அனுமதிக்காதீர்கள். இன்றே அதை தேவனிடம் கொண்டு வாருங்கள்.

V. இதற்கெல்லாம் அஸ்திபாரம் தேவனுக்குப் பயப்படுதலே.

பிரசங்கி 5:7,

அநேக சொப்பனங்கள் மாயையாயிருப்பது போல,
அநேக வார்த்தைகளும் வியர்த்தமாயிருக்கும்;
ஆகையால் நீ தேவனுக்குப் பயந்திரு.

வெறுமையான ஆராதனை, கவனயீனமான பேச்சு,
நிறைவேற்றப்படாத பொருத்தனைகள் பற்றிய
எச்சரிக்கைகளுக்குப் பிறகு, பிரசங்கி தனது ஒரே, முழுமையான
மருந்துச் சீட்டுக்குத் திரும்புகிறார்: தேவனுக்குப் பயந்திரு.

- மதத்தை நடத்திக்காட்டுவதல்ல.
- மத அனுபவத்தைத் திரட்டுவதல்ல.
- ஜெபத்தில் சொல்லாற்றலுடன் பேசுவதல்ல.

தேவனுக்குப் பயந்திரு.

தேவபயம் என்பது தேவைகளின் பட்டியலின் தொடக்கம் அல்ல.
உண்மையான ஆவிக்குரிய தன்மை அனைத்தும் வளரும் ஒரே
வேராகும் அது.

தேவன் உண்மையாகவே பயப்படப்படும்போது — அவருடைய
யதார்த்தம், அவருடைய பரிசுத்தம், அவருடைய சர்வஞானம்,
அவருடைய சர்வாதிகாரம் இருதயத்தில் உண்மையாகவே
ஜீவனுள்ளதாக இருக்கும்போது — அப்போது கவனமுள்ள
ஆராதனை இயல்பாகவே வரும், சுருக்கமான, எடையுள்ள
வார்த்தைகள் இயல்பாகவே வரும், நிறைவேற்றப்பட்ட
பொருத்தனைகள் இயல்பாகவே வரும்.

நீதிமொழிகள் 1:7,

கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம்; மூடர் ஞானத்தையும் போதகத்தையும் அசட்டைபண்ணுகிறார்கள்.

எபிரெயர் 12:28-29,

வ28 ஆதலால், அசைவில்லாத ராஜ்யத்தைப் பெறுகிறவர்களாகிய நாம் பயத்தோடும் பக்தியோடும் தேவனுக்குப் பிரியமாய் ஆராதனை செய்யும்படி கிருபையைப் பற்றிக்கொள்ளக்கடவோம். வ29 நம்முடைய தேவன் பட்சிக்கிற அக்கினியாயிருக்கிறாரே.

ஆராதனையில் தேவபயம் குறித்த புதிய ஏற்பாட்டின் மிகவும் நேரடியான போதனை எபிரெயர் 12:28-29 ஆகும். 'நம்முடைய தேவன் பட்சிக்கிற அக்கினியாயிருக்கிறார்.'

இது பழைய ஏற்பாட்டின் ஒரு எச்சம் அல்ல. புதிய உடன்படிக்கை ஆராதனையின் சூழலில் எபிரெயர் எழுத்தாளர் இதைச் சொல்கிறார்.

சீயோனிலிருந்து பேசும் தேவன் (12:22-24) சீனாயிலிருந்து பேசிய தேவனை (12:18-21) விடக் குறைவான பரிசுத்தமானவர் அல்ல.

புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் தேவபயம் குறையவில்லை, ஆனால் அது சுத்திகரிக்கப்படுகிறது. இப்போது அது மலையிலிருந்து விலகச் செய்யும் பயமல்ல, சிலுவையை நோக்கி நம்மைச் செலுத்தும் பயமாகும்.

2 கொரிந்தியர் 5:11,

ஆகையால், கர்த்தருக்கு பயப்படத்தக்கதென்று அறிந்து, மனுஷருக்குப் புத்திசொல்லுகிறோம்; தேவனுக்கு முன்பாக வெளியரங்கமாயிருக்கிறோம்; உங்கள்

மனச்சாட்சிக்கும் வெளியரங்கமாயிருக்கிறோம் என்று நம்புகிறேன்.

கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலை சுவிசேஷப் பிரசங்கத்திற்கு மிக அதிக தீவிரமான ஒரு பொருள் என்று பவுல் கருதவில்லை. மக்களை கிறிஸ்துவை நோக்கி வற்புறுத்துவதில் தன் அவசரத்திற்கு எரிபொருள் ஊட்டியது அந்தப் பயத்தைப் பற்றிய தன் அறிவே என்று அவர் சொன்னார்.

தேவபயத்தை தன் சொற்களஞ்சியத்திலிருந்து மௌனமாக ஓய்வு பெறச் செய்த ஒரு திருச்சபை மேலும் கிருபையுடையதாக மாறவில்லை. கிருபையை அவசியமாக்கிய அந்த ஒன்றைப் பற்றி குறைவான தீவிரமானதாக மாறிவிட்டது.

முடிவுரை.

✦ **உண்மையான ஆராதனையின் தருணம் — ஆலயத்தில் ஏசாயா**

தீர்க்கதரிசியாகிய ஏசாயா ஆலயத்தில் நுழைந்தார், அது ஒரு சாதாரண ஆராதனைச் செயலாகவே தோன்றியது. ஆராதனை எப்படி இருந்தது, இசை என்ன, யார் பிரசங்கித்தார் என்பது நமக்குத் தெரியாது. அந்தத் தருணத்தில், ஏதோ ஒன்று மாறியது, அவர் தேவனை நேரடியாகச் சந்தித்தார் என்பது மட்டுமே நமக்குத் தெரியும்.

'கர்த்தர் உயர்ந்த மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கக் கண்டேன்; அவருடைய வஸ்திரத்தின் ஓரம் ஆலயத்தை நிரப்பிற்று' (ஏசாயா 6:1). சேராபீன்கள் 'பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், சேனைகளின் கர்த்தர்' என்று கூப்பிட்டன.

ஏசாயாவின் உடனடி எதிர்வினை மேன்மையோ ஆவிக்குரிய பரவசமோ அல்ல. அது வீழ்ச்சியாக இருந்தது: 'ஐயோ, நான் அழிந்தேன்! ஏனெனில் நான் தீட்டான உதடுகளையுடைய மனுஷன்.'

உண்மையான ஆராதனை செய்வது இதுதான். அது உங்களைப் பற்றி நல்ல உணர்வைத் தராது. அது உங்களை என்னவாக இருக்கிறீர்கள், அதே நேரத்தில் தேவன் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதை முதன்முறையாகத் தெளிவாகக் காண்பிக்கிறது.

இரண்டுக்கும் இடையேயான தூரமே பிரமிப்பின் அளவீடாகும்.

பிரசங்கி 5:1: 'கேட்பதற்குக் கிட்டச் சேர்.' ஏசாயா கிட்டச் சேர்ந்தார். அவர் கேட்டார். அவருடைய உதடுகள் ஒரு தழலால் தொடப்பட்டன. அவர் அனுப்பப்பட்டார்.

எபிரெய நியதி நூலிலேயே மிகப் பெரிய தீர்க்கதரிசன ஊழியத்தின் முழுப் போக்கும், ஆலயத்தில் ஏற்பட்ட அந்த ஒரே உண்மையான சந்திப்பின் தருணத்திலிருந்தே பாய்ந்தது.

உன் கால்களைக் காத்துக்கொள். கேட்பதற்குக் கிட்டச் சேர். உன் வார்த்தைகள் சுருக்கமாயிருப்பதாக. இது ஒரு மத கட்டுப்பாடு அல்ல. இது எல்லாவற்றையும் மாற்றும் ஒரே சந்திப்புக்கான வாசலாகும்.

கேள்விகள்.

கேள்வி	விவாதக் கவனம்
'கேட்பதற்குக் கிட்டச் சேர்' என்று பிரசங்கி	ஆராதனை நிலைப்பாட்டின் நடைமுறை மறுசீரமைப்பு.

கேள்வி	விவாதக் கவனம்
கூறுகிறார், 'வெளிப்படுத்துவதற்குக் கிட்டச் சேர்' என்று அல்ல. உங்கள் ஆராதனை நடைமுறையில் — தனிப்பட்டதாகவும் கூட்டாகவும் — வெளிப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக கேட்பதற்கு முன்னுரிமை அளிப்பது எப்படி இருக்கும்?	
'தேவன் வானத்திலிருக்கிறார், நீ பூமியிலிருக்கிறாய்; ஆதலால் உன் வார்த்தைகள் சுருக்கமாயிருப்பதாக.' இந்த தேவையியல் ஏற்றத்தாழ்வு நீங்கள் ஜெபத்தை அணுகும் விதத்தை எப்படி மாற்றுகிறது?	ஜெபத்தில் மவுனத்தின் தேவையியல்.
நீங்கள் நிறைவேற்றாத பொருத்தனைகளை தேவனுக்குச் செய்திருக்கிறீர்களா? அவற்றை நிறைவேற்றாமல் விடுவதன் ஆவிக்குரிய,	தனிப்பட்ட, நேர்மையான பயன்பாடு — தேவைப்படும்போது மனந்திரும்புதல்.

கேள்வி	விவாதக் கவனம்
நடைமுறை விளைவு என்ன?	
அறிக்கை மன்னிப்புக்கும் சுத்திகரிப்புக்கும் வழிநடத்துகிறது, மேலும் தண்டனைக்கு அல்ல என்று 1 யோவான் 1:9 வாக்குறுதி அளிக்கிறது. நீங்கள் காக்காத பொருத்தனையைப் பற்றி தேவன் ஏற்கெனவே அறிந்திருந்தால், அதை இந்த வாரம் நேர்மையாக அவரிடம் கொண்டு வருவதைத் தடுப்பது உண்மையில் என்ன?	அறிக்கையும் மீட்டெடுப்பும் — உணர்தலிலிருந்து உண்மையான விடுதலைக்கு நகர்தல்.
ஆலயத்தில் ஏசாயாவின் சந்திப்பு (ஏசாயா 6) பார்வையுடன் தொடங்கி ஒரு நியமிக்கப்பட்ட பணியுடன் முடிந்தது. தேவனுடன் ஏற்பட்ட உண்மையான சந்திப்பு உங்கள் வாழ்க்கையின் திசையை மாற்றிய ஒரு	சாட்சி — உண்மையான தேவபயத்தின் கனி.

கேள்வி	விவாதக் கவனம்
தருணத்தை விவரிக்க முடியுமா?	
'நம்முடைய தேவன் பட்சிக்கிற அக்கினியாயிருக்கிறார்' (எபிரெயர் 12:29). புதிய உடன்படிக்கை தேவனுடைய பரிசுத்தத்தைக் குறைக்கவில்லை — அதை இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படுத்துகிறது. சிலுவை தேவபயத்தை எப்படி தீவிரப்படுத்தவும் தீர்க்கவும் செய்கிறது?	பிரசங்கி பரிந்துரைக்கும் பயத்தின் தீர்வாக சுவிசேஷம்.